

takrat je mogoče, da se dvigne narod v celoto prave narodne sloge. Tem, samobsebi razumljivim zahtevam se pridružijo še ta, ki pravijo, da ima vsak, ki hoče delati, tudi pravico do dela. — Pomanjkanje dela in vsakodnevni odpusti delovnih moči so problemi, za katere bi moral biti današnji družbi privzgojen čut, odgovornosti: Kako zaposliti brezposelne? — Je to velik problem! —

Ni čuda če ob pomanjkanju vsakdanjega kruha, če ob joku nedolžnih otrok in obupanih mater, zabrede brezposelni oče v položaj, da postane nekorišten član človečanstva tako v svoji miselnosti kot v svojih dejanjih! —

Zmaterijalizirana in egoistična je današnja družba: Brez srca in duše. Prvo treba vse te nečedne lastnosti, ki so v posmeh človečanstva, ki preprečujejo

vzajemno življenje, odstraniti z revolucijo src. Ne z ubijanjem drugih, ampak z ubijanjem vseh nečednih lastnosti v samem sebi ustvarimo novega človeka, kateremu bo brat dejstvo in solidarnost resnica. Kajti velika je razlika med bogatim in siromašnim človekom, le združenje vseh teh slojev, le skupnemu naporu vseh teh ljudi je mogoče doseči socialni napredek, novo, boljšo človeško družbo. —

Vsi, ki trpite, imate v „Narodni Slogi“ svojo zaščito —

Naročajte „Narodno Slogo“!

Kmečki proletarijat mora k izobrazbi skupaj z delavskim, da se svetu enkrat za vselej pove: — „Brez kmeta in delavca ni življenja!“

Lovopusti v Dravski banovini.

V naslednjem objavljamo važne določbe o lovopustu, kakor smo jih objavili v „Gospodarskem vestniku“ naše velikonočne številke. — Da se nekateri ljudje, ki v svoji tankočutnosti tudi pri belem dnevu vidijo strahove in zajce v vejah ne bodo razburjali, smo pristavili k pristno slovenskim nazivom divjačine v oklepaju tudi nemške izraze. Ta ko bo ustrezno vsem članom zelene bratovščine, ki k sreči ne poznajo več narodnostnih zbadanj, ker so — slogaši. — Sedaj pa sledi uradni del, ki bo za vse lovce trajne vrednosti. Poleg imena divjačine je doba, v kateri je dovoljeno isto streljati.

Kozorog (Steinbock) koze, od 1. do 30. XI. — Kozorog (Steinbock) koza, celo leto zaščitena. — Muflon (Wildschaf) ovca, od 1. do 30. XI. — Muflon (Wildschaf) ovca, uživa celo leto varstvo. — Jelen (Edelhirsch, Hirsch), od 1. VIII. do 1. I. — Košuta (Hirschkuh, Hindin), od 1. XI. do 16. I. — Damjak (Damhirsch), od 1. VII. do 1. I. — Damjak košuta, od 1. VIII. do 1. I. — Srnjak (Rehbock, Spiessbock), od 30. IV. do 1. XII. — Srna (Reh, Rehgeiss), od 1. X. do 1. XII. — Divji kozel (Gamsbock), od 1. VIII. do 1. I. — Divja koza, skalna koza, od 1. IX. do 16. XII. — Zajec (Feldhase), od 16. IX. do 16. I. — Divji petelin (Auerhahn), od 31. III. do 1. VI. — Rušavec (Birkhuhn), od 31. III. do 16. VI. — Divja kokoš velika (Auer-

henne), ima celo leto zaščito — Divja kokoš mala (Birk, Schildhenne), tudi zaščitena — Jereb (Haselhuhn), 16. VIII. do 1. XII. — Kotorna (Steinhuhn), od 31. VIII. do 1. I. — Fasan (Fasan), od 31. VIII. do 16. I. — Droplja, velika in mala (Trappe), od 31. VIII. do 16. XII. — Poljska jerebica (Rebhuhn), od 31. VIII. do 16. XII. — Divja raca (Stockente), divja gos (Graugans), divji golob (Feldtaube), grlica (Turteltaube), močvirni (Sumpfvogel), vodne ptice vseh vrst. Ta kategorija divjačine je zaščitena od 1. III. do 15. junija. In se sme streljati od 16. VI. do 1. III. — Kljunač (Langschnabel, Schnepfe) vseh vrst, od 15. VI. do 16. IV. — Prepelica (Wachtel), ko ec (Wachelkönig, Ralle) se smejo streljati od 16. XI. do 31. VII. — Kozorogi, mufloni, jeleni in košute, damjaki in košute, divji kozli in divje koze se smejo streljati v označenem času vobče, a srnjaki in srne do 30. septembra samo s kroglo. Mladiče teh vrst divjačine je prepovedano streljati v njihovem prvem letu.

Do uveljavljenja posebnega zakona za zaščito ptic so zaščitene s tem zakonom: ptice — pevke vse za poljedelstvo in gozdno gospodarstvo koristne ptice, kakor tudi njihova gnezda, jajca in mladiči.

Spisek teh ptic se objavi z banovinsko uredbo. Loviti te ptice dovoljuje izjemno ban.

Dopisi.

PTUJ. — (Opozorilo kmetovalcem iz Dravske banovine!) V naši božični številki smo na podlagi poročil iz inozemskih listov poročali o nerealnem poslovanju v trgovini s sadjem. Po točnih informacijah ter v interesu oškodovanih smo imenovali polno ime g. Antona Habermanna, ki je naperil na nas tožbo po tiskovnem zakonu. Ker ni dobil v Ptuj med številnimi gg. odvetniki nobenega zastopnika, se je obrnil v Maribor, kjer je poveril svojo zadevo nekemu gospodu. Naš urednik je medtem pribavil dovolj dokaznega materiala za svoje trditve in navedel najmanj 20 ugleh priči, ki potrjujejo naše trditve. Pozivamo vse kmetovalce širom banovine, da nam javijo čimprej, v kolikor so bili v zadnji sadni sezoni oškodovani po imenovani osebi, ki ni upravičena, da bi si lastila ime in naslov „trgovca“. — Ponovno naglašamo, da nam je edino do tega, da s vsemi šibami udarjen kmet ne postane zopet žrtev raznih špekulantov v prihodnji sadni sezoni po pravilu: „Skraja se srčno upri, sicer je zdravi o prepozno, ko že zastarano zlo zjeda človeku srce!“ —

ORMOŽ. — (Razne vesti) — Članek v zadnji številki „Narodne Sloge“ — Pogled 20 let nazaj — je našel vsepovsod priznanje. Mnogo še živečih udeležencev omenjene parade z zadovoljstvom bere take spomine iz „tistih boljših časov“. — Obljubljeno nam je, da bomo lahko prinesli popis pohoda hrvatskih in ljučmerskih Školov v takratni „Friedau“. Bilo je menda leta 1907. Vsi očitvidci se naprošajo, da nam pošljejo tozadevne točne informacije, da osvežimo žalostne spomine na suženjstvo tistih dni! — Nadalje prosimo za letnico, kdaj je avstrijski žandar Hans Kršćan spoznal v slovenski pesmi — italijansko, vsledčesar je moral takratni vojak na dopustu g. Canjko takoj prekiniti svoj dopust. Zgodilo se je to v sedanjih „Kletarski“. Za brezobziren register starih grehov je ta ugotovitev brezpogojno potrebna! —

„NARODNA SLOGA“ svojim zvestim. Po temeljitem razmišljanju o naši, v 7. in 8. številki dani obljubi, je ožji konzorcij sklenil osnovati širši konzorcij, v okviru katerega se uvede družinska samopomoč, kakor je nima še noben časopis v državi. Kdor vplača celoletno naročnino, bo kmalu zvedel, da obsega družinsko zavarovanje (pomoč) „Narodne Sloge“ 1. Zdravniško pomoč v raznih nezgodah in boleznih, 2. Materinsko pomoč v slučaju poroda v družini, 3. Nezgodna odškodnina za nesrečo pri domači živini, 4. Pomoč v slučaju požara in drugih gospodarskih nezgod, 5. Borba proti brezposelnosti s posredovanjem za možnost službe s tem, da bomo brezposelne ali reducirane naročnike priporočili delodajalcem in borzi dela. Pozneje se uvede po možnosti tudi pomoč za brezposelne v raznih oblikah in nasvetih, 6. Naročnikom, ki hočejo stopiti v zakon, bomo dali prispevek k doti oz. vsaj toliko, da bo gostija plačana in bo ostalo nekaj še za — prve plenice, v katerem slučaju pa obeča točka 2. še več. — Toliko za danes. Način, kako se bo ta akcija izvedla — pa izveste v kratkem! Zato se podvzajte s plačanjem celoletne naročnine, da lahko človekoljubna ustanova začne s stvarnim delom čimprej. Kakor znano, je v načrtu kot zadnji tudi

oddelek za slučaj smrti naročnika. Kdor si sam ne ve pomagati, mu tudi v tej krizi Bog noče pomagati! Na delo vsi za — sebel!

POVERJENIKI (zaupniki) za zavarovanje „Narodne Sloge“ se iščejo. Pogoji: Biti morajo pisмени, t. j. popolnoma večji slovenskega jezika v govoru in pisavi in stanovati v kraju, kjer je sedež pošte. Kdor ima zanimanje za ta posel, naj prečita tozadevni poziv med dopisi na 3. strani in se osebno ali pisмено javi naši upravi čimprej, da sprejme primerna navodila. Stvar je izredno resna in važna ter predvideva za pridne ljudi tudi primeren zaslužek. Predpogoj je poštenje in volja do dela. — Zgovorni in prepričevalno govoreči ljudje imajo stalno delo in uspehe! —

Kdor je z naročnino

v zaostanku, naj isto takoj poravnaj, da si s tem zaglasi redno dostavljanje lista in omogoči njega redno izhajanje, kajti neodvisna „NARODNA SLOGA“ se mora vzdrževati izključno le z lastnimi sredstvi in s podporo neodvisnih plemenitnikov.

Zvestoba za zvestobo!

KLIC LAZARJA iz Jesenic na mizo bogatinovo! — Tisoče ljudi strda na Jesenicah. Delavec brez premoženja je zgubil svoj vsakdanji kruh. — Tovarna je zaprla svoje obrate. — Strašno pomanjkanje se pričinja. — Razumnemu je dovolj, da uvidi naraščajočo katastrofo. Kdor hoče in more — naj pomaga! Pomagajte, slogaši složno streti bedo najbednejših! —

PTUJSKA GORA. — V prihodnji številki priobčimo prav zanimivo pismo o vtisih na romarski poti v Črni gori pri Ptuj. — Kdor se sedaj ob nastopu izletne in tujsko prometne sezone zani- ma za to zgodovinsko važno izletno točko, prejme od naše založbe proti plačilu Din 5. v znakah tozadevno obširen pregledni spis, katerega mu pošljemo po pošti. —

DOBRI VOJAK ŠVEJK, ki je držal v šahu svojega smeha že velikomestno publiko — se vprizori v ptujskem mestnem gledališču v ponedeljek (praznik Marijinega Oznanenja) dne 4. aprila ob 15. (3.) uri ter v torek, dne 5. aprila ob 8. uri zvečer. Švejkove pustolovščine se bodo odigrale v 14 slikah ter bo režijo in inscenacijo vodil g. Mirko Kaukler, a igralsko osobje je vzeto iz članstva društva „Zvonček“, čigar delavnost na polju diletantske dramatike smo že ponovno omenili. O poteku in uspehu vprizoritve bomo v prihodnji številki poročali. — Menda ne bo Ptujčana pa tudi ne okoličana, ki ne bi „v teh vragovih časih“, ko nas čemerne dela kriza — za razmeroma malo vstopnino — pregnal svojo slabo voljo za več dni! Predprodajo vstopnic je prevzela trgovina koleš g. Šireca. Natančen vspeled je razviden iz lepakov. —

Sem poravnal naročnino?

ORMOŽ. — K nam pridejo v nedeljo dne 10. aprila t. l. gostovat člani društva „Zvonček“, čigar dramski odsek vprižori ob 15. (3.) uri popoldan v Društvenem domu („Kletarska zadruha“) znano in zanimivo opereto „Rezervistova svatba.“ Ormožani ste uljudno vabljeni, da pridete mnogoštevilno! — Ako bo uspeh zadovoljiv, pridejo isti igralci s kako drugo igro v Ormož. Pridite poslušat lepo spevoigro!

SV. MARKO NIŽE PTUJA. — Iz mariborskih občin v ptujskem srezu se glasijo tedenske novice o posurovelosti mladine, o pretepih, ubojih in sličnih grdobijah, dočim se dobri mladini le redkokedaj posveča paznost. Da spopolnimo to vrzel, bomo v prihodnji številki v vspodbudo mnogim občanom objavili poseben članek o delu banovinske kmet. nadaljevalne šole pri sv. Marku o vzgoji in izobraževanju mladine na tem zavodu ter o izredno lepih uspehih vodstva na gospodarskem, kulturnem, zdravstvenem in socialnem polju. Na članek, ki je trajnega pomena za vse bivše posetnike te šole, kakor tudi za naraščaj iste opozarjamo že danes in priskimo pravočasno novih naročnikov. Vodstvo šole bo prejelo več izvodov. —

Tipografski vajenec

(učenec za tiskarsko obrt) se sprejme takoj pod sledečimi pogoji: 1. Zahteva se nadarjenost, marljivost, poslušnost in veselje do dela. 2. Z odličnim uspehom dovršena meščanska šola, ali vsaj 8 razred gimnazije. 3. biti ne sme starejši od 15 let. Na oglas se opozarjajo poštteni starši, ki želijo svojemu otroku lepo bodočnost. Reflektanti naj se osebno predstavijo v spremstvu svojih roditeljev pri načelstvu „Ptujске tiskarne“.

VSEM SOTRUDNIKOM:

Mnogo dopisov, člankov in drugih prispevkov smo morali odložiti za prihodnjič. Tudi velezanimiv „Čukov parlament“ naj potrpi, ker še ni prišel čas njegovega zasedanja. — Več tvarine pa je romalo v koš in celo oglase smo morali skriti „Meh za smeh“ bo prihodnjič bolj pester. Zato vsem: Potrpljen-

Strazar:

Zatajeni sin.

Priprava iz časa tlačanstva.
(15. nadaljevanje.)

Osmo poglavje.

„Ze prvo noč, ko je bila Angelica v grozni grajski jeci, ji je grajski pastir Anžek govoril skozi zamreženo okence: „Angelica bodi pripravljena, še noč boš rešena!“

Kakor blisk se je hitro raznesla novica, kaka smrt je doletela „grbastega Lukeža“. O tem je kajpak tudi zvedel Rožeški graščak. Zelo nemiren je postal ob drugi novici: Da bo njemu tako osvoženi Peterček postal Reberski grajski zet. Se huje ga pa je vznemirilo, da bo povrh tega še njegova tlačanka Zlatarjeva Angelica v kratkem — grajska gospa!

Razumljivo je, da graščak ob spominu na vse to niti spati ni mogel. —

Mrzlo jesensko oktobersko jutro je bilo, ko sta šla rožeški graščak in njegov oskrbnik skupno na lov. Nekaj časa sta hodila kar molče, to tišino je nenkrat prekinila naslednja popevka:

je! Delajte za NS v tem smislu, da vsak zvesti pridobi vsaj enega novega naročnika, ki bo plačal. —

PTUJ. — Proslava 10-letnice Glasbene Matice, ki se vrši v nedeljo, dne 3. t. m. obeta biti po dosedanjem zanimanju kulturna manifestacija prvega reda. Prirediteljem, ki so s svojo mislijo sigurni moralnega uspeha želi vsak tudi gmoten uspeh širokozasnovane prireditve, o katere poteku bomo v prihodnji številki poročali. —

MARIBOR. — (Kako se v mestnem električnem podjetju rešuje problem krize? — Svarilo drugim podjetjem, kako se delati ne sme!) — O tem vprašanju smo z ozirom na našo strogo in od nikogar neodvisno kritičnost dobili neverjetno mnogo dopisov. Budno smo prebrali vse pritožbe in ugotovili nepristransko sledeče prav čudne stvari, ki tvorijo prav toplo podlago za razširjenje zločeste krize: 1.) Ravnatelj sam, drugače vpoštevani šolnik v poklju sam priznava, da ima o elektriki samo takrat pozitiven pojem, kadar ga strese kaka nezavarovana žica, dočim so elektroinženjerji — brezposelni. Ne zavidamo g. ravnatelju ministerskega honorarja, katerega prejema poleg prostega stanovanja in pokojnine, ampak želimo pravičnost na vse strani. 2.) Inkasanti in nekateri uradniki so vpokojenci in hišni posestniki; imajo trikrat preveč zato, da imajo drugi petkrat premalo dohodkov. 3.) Imen ne bomo imenovali, ker so znana ne-le vsem uslužbencem in magistratu, ampak celemu mestu, ki se čudi, kako se rešuje ta „prekvata“ kriza! — 4.) Ugotavljamo, da je vse to, kar smo ugotovili posledica starega partizanskega protekcijonizma! Takih milijencev pa je kar veliko. 5.) Za poslovanje takih velevažnih podjetij spadajo elektroinženjerji in zato se cela javnost čudi, da je napr. strokovnjak g. Tjchar zapostavljen in se uporablja samo za — komisije. Narobe svet! 6.) V pisarnah je mnogo preveč ljudi, ki o elektriki niti pojma nimajo, za delo pa je premoč. — Delavci se spominjajo g. K. J. Jarja, ki je imel za njih vedno srce, a je bil radi raznih partizanskih

intrig od podjetja — „odžagan“. — Pričakujemo krepkega odgovora na naše stvarne ugotovitve! —

PTUJSKA MESTNA hranilnica slavi leto 70-letnico svojega obstoja in plodonosnega dela. Žal je tudi ta zavod opleten z mrežami gospodarske krize, katerih težko pa ni zakrivilo sedanje vodstvo, ampak oni brihtneži, ki so Mestni hranilnici v s. ojem velikem avstrijskem patriotizmu naprtili vojna posojila, ki so porazen udarec za likvidnost zavoda. Seveda so ti ljudje razumeli pravočasno umakniti svoje pete in žepe, kar je glavno. Sicer pa bi bilo zelo zanimivo vedeti, kako se je zavod razvijal od leta 1862. dalje do danes, kar bi bilo za naše narodno gospodarstvo zgodovinsko važno in zanimivo. Druge občinske odn. mestne hranilnice napr. čisto mlada g. r. njeradgonska, stara mariborska, ki je utrpela marsikako nepotrebno zgubo, varždinska in druge se ne sramujejo dati javnosti svoje bilance z objavami v časopisu svojega okoliša. — Ob priliki tako starega častitljivega jubileja bi pač bilo umestno, da se to delo opiše in je verjetno, da bodo to častno nalogo izvršili oni, kateri še danes niso zlezli iz črno žolte salomondrove kože, zato uživajo hvaležno naklonjenost tega zavoda, po geslu „Svoji k svojim“ — Na mnoga leta! —

Gospodarski vestnik.

(Urejuje Konrad Zmuderl — Maribor.)

Pozor pred goljufivimi agenti!

Dobili smo že celo vrsto pritožb, da se po deželi klatijo razni gospodski nepridipravi, ki sicer razkazujejo lepo slovensko pisano in bogato ilustrirano knjigo „Domači živino zdravnik“. Mnogo razumnih kmetov je to knjigo, katero je baje izdala „Umetniška propaganda“ v Loki pri Zidanem mostu naročilo in plačalo 25 odst. kupnine kot aro. Naslovniki oz. naročniki pa so po povzetju prejeli

manjvredne, v Nemčiji tiskane nemške knjige ali pa neke hrvaške „špelle“; samo slovenske knjige, kakor je bila naročena, ni bilo od — nikoder. Kot odpošiljatelj za knjige, ki so namesto iz Zidanega mosta prispele iz Zagreba je bil zapisan neki Andrej Gojnik, Plivska ulica 3 — Zagreb. —

Kdorkoli naših prijateljev je postal žrtev opisane prevare, naj to javi našemu uredništvu. Ob tem pozivu se nam zdi vredno povdariti, da je solidna „Umetniška propaganda“ v Loki pri Zidanem mostu najbrž postala žrtev brezvestnih sleparskih agentov. Tovariši, bodite previdni! —

Tako rešuje kapital krizo.

(Glad v deželi — živila požgana)

V Baltiškem morju je bilo 3000 bušlov pogreznjenih v morje, ker posestniki niso pristali na znižane cene. V Ameriki so uničili 4 milijone bal bombaža, ker je dobra letina ogrožala k znižanim cenam. — V New Yorku se je 100.000 galonov mleka izlilo v reko samo zato, da se je cena mleku obdržala na višini. Uničenje mleka je povzročilo h koncu tako škodo, da se je vodja zdravstvenega urada v državi New York proti temu uprl, ker so vse ribe v reki poginile. — V Kaliforniji je bilo 120 vagonov zelja uničenega, ravno tako različnega sadja. — Ameriška vlada je pokupila toliko žita, da ima o brezposelnih 3 leta za prehrano dovolj žita; to pa zato, da se ne znižajo cene. V Braziliji se je zgradila nalašč posebna železnica zato, da se vozi na kraj zažiganja, kateri meri kilometerske dolžine — kava. Kar se je pa ne zažge, se jo vozi do morja, kjer se jo pogreza v morje. (Kavo zmešajo s terom, da bolj gori). — Iz iste države poroča vodja zdravstvenega urada g. E. Penna: 30.000.000 ljudi umre pri nas počasne smrti! — Te grozne številke smo posneli iz raznih časopisov iz vseh delov sveta. Čemu je treba vspricho takih dokazov še govoriti o raznih konferencah diplomatov, ki pri polni mizi in ob šampanjcu rešujejo bodo, katere nikdar na svoji koži okusili niso? —

— Agricola. —

„Imela, imela sem vrtec lep ... Z drobnim rožcam zasajen — pa jih nimam noben mo trgat. Očka jn' mam'ca so prestari — bratci jn' sestrice premladi; le teb' ga bom dala fant č mo; ker s'mi prihranu krancelj svoj; o j ta deviški krancelj — moj!“

Gračak in oskrbnik sta kajpak po petju takoj spoznala znanega godca Drnulčka.

Gračak je postal kar hipoma izredno dobre volje; objela ga je izborna misel, katero je povedal oskrbniku:

„Veš kaj, pojdiva proti Drnulčku, jaz bi rad nekaj zvedel od njega.“

Pa sta odšla proti smeri!

Godcu Drnulčku ni bilo srečanje s tema dvema nič kajpo volji, a ni smel tega počito pokazati.

Ko pa ga je rožeški graščak začel izpraševati: „Je-li bo res v kratkem svatba na reberskem gradu, pa o Peterčku in Angelici, tedaj je zviti možiček takoj vedel, kam pes tace moli“, zato je tudi o tem smislu govoril: Da mu je sicer nekaj znano o tem, kar je slišal od ljudi, a več pa ne ve. —

Gračak pa ni bil s takim odgovorom zadovoljen; nekoliko je pomislil,

a nato sladko priliznjeno začel:

„Veste vi Drnulček, lepo plačilo dobite od — mene, če mi pridete povedat, kdaj bo li svatba na reberskem gradu?“

Drnulček je kajpak vse obljubil, to pa samo zato, da se je hitreje odkrižal njemu obeh neljubih prišlecev.

Razšli so se vsak na svojo plat. Ko je bil Drnulček že daleč proč od obeh, pa je sam med sabo govoril: „Od rožeškega graščaka že ne maram nobenega plačila, pa tudi nobene usluge mu ne bom delal; — kajti obešen bi še ne bil rad, kot je bil Lukež ...“

Zamanj je rožeški graščak pričakoval Drnulčkovega obvestila. Ker možička le ni bilo na izpregled, je vse podrobnosti zvedel po drugem potu. Več noči je premišljeval, kako bi na vsaki način uničil Peterčkovo in Angeličino srečo. Naposled se je vendar odločil: Na skrivaj mora ugrabit Angelico; — kajti počito se, ni upal, ker se je bal rokovanjaške osvete. Toda kje in kako? —

Pa tudi to je izvedel graščak! Oskrbnik je izvohal, da hodi Angelica večkrat obiskovat svojo bolno teto v obližju Moravč. Pot do te tete pa je vodila tudi nekaj časa skozi mali gozdčič.

Več dni ista toraj oskrbnik pa še en grajski hlapec oprezovala v tem goz-

diču na Angelico, naposled sta jo pa vendar zalotila! —

Ze v mraku se je Angelica nekega hladnega poznega jesenskega večera vračala po tej samotni poti proti domu. Sama ni vedela, zakaj je bila ta večer tako razburjena; neki čuden mrz jo je spreletaval ...

Skoraj polovico svoje poti je že prehodila, kar se iznenadila pojavila pred njo d a čudno našmelen možakarja.

Dekle krikn od groze; pa se prasuovo oglasi oskrbnik, katerega pa Angelica ni spoznala:

„Ha, ha, ti grajska nevestica! Sedaj si pa v naših rokah, ako le malo zakričiš, — ti za vedno zaveževa tvoj kljunček — a lo, hodi z nama!“

Skoraj brez misli in pol nezavestna je kakor v groznih sanjah hodila sama do smrti preplašena uboga deklica z obema graščinskima tolovajema.

„Kdo sta, kaj ji vendar hočeta in kam jo tirata?“ Podzavestno se je tako povpraševala.

Hodila je tako Angelica dobre pol ure, ko je pred seboj zagledala njej tako strahoten rožeški grad. Bila je takoj na jasnem! ... Uboga sirota se je od strahu sesedla na tla, a suroveža sta jo trdo pograbil in skoraj nes a proti gradu ...

(Dalje prihodnjič.)